

Hensyn til disse skal jeg bemærke, at jeg ikke kan ansee det for rigtigt, at denne Paragraph heelt udstemmes, thi jeg troer, at det under alle Omstændigheder er ganske i sin Orden, at den første Passus af samme om den Opgjørelse, som skal forelægges for Finansministeren, inden nogen Anviisning kan finde Sted, bliver staaende. Det vil, mener jeg, derfor ialfald være rigtigt, dersom det af det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Behmann) til § 12 stillede Forslag ikke bliver vedtaget nu, og hvis han saa igjen vil bringe det frem til 3die Behandling, at da den omtalte første Deel af Paragraphen foreslaaes at blive staaende. Jeg troer, at ogsaa det ærede Medlem vil erkjende, at det ialfald vil være heldigt, at den nævnte Deel af § 12 bliver staaende. Hvad det Endringsforslag til § 12 angaaer, som er stillet af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Ussing) og det 3die Medlem for 1ste Kredts (Brock), da vil jeg sige, at, dersom Lovforslaget alligevel skal forandres og sendes tilbage, saa vil jeg ogsaa ubetinget stemme for et saadant Tillæg. Dersom det altsaa ved 3die Behandling bliver anseet for ønskeligt og nødvendigt, at faae indsat en Bestemmelse med Hensyn til de af mig omtalte eiendommelige Medhjælpssummers Sædomsskrivning, saa vil jeg ogsaa stemme for, at der skeer en udtrykkelig Tilføielse til § 12 som den af de ærede Medlemmer foreslaaede, thi den deri indeholdte udtrykkelige Udtalelse kan aldrig skade; men jeg erkjender, at den høitærede Finansminister har Ret, naar han siger, at Ordene i § 12, som de nu lyde, ikke ere tilhinder for, at Regjeringen kan henvise de omhandlede Spørgsmaal til Domstolene. Lovforslaget siger kun, at Embedsmændene ikke kunne fordrø nogen saadan Henviisning; men jeg skjønner ikke, at man paa nogen Maade kan paastaae, at Ordene forbyde Ministrene at bringe deslige Spørgsmaal ind til Afgjørelse ved Domstolene. Selve det almindelige Spørgsmaal skal jeg i dette Dieblil ikke fordybe mig i, netop efter hele den Maade, hvorpaa jeg iøvrigt har udtalt mig. Det er jo et meget omfattende og vanskeligt Spørgsmaal, og jeg skal kun sige dette One, at der let under Medtøivningen af de forskjellige Ansvælselser kan

komme saadanne almindelige Yttringer frem fra de forskjellige Sider, som i Virkeligheden ikke kunne forsvares. Saaledes skal jeg blot nævne — hvad min ærede Ven tilhøire (Behmann) vistnok ogsaa vil give mig Ret i —, at man ikke tør opstille den Seining, at alle Fortøivningsspørgsmaal vedkommende Love høre ind under Domstolene. Der gives en Række af administrative Love, hvis Fortøivning kun hører under Administrationen, idet der i dem kun er Tale om Administrationsspørgsmaal. Hvad der her skal afgjøres, er imidlertid netop, om et vist Spørgsmaal kan betragtes som administrativt, eller om det angaaer et Ansvælsende, der bør henhøre under Domstolene.

Fischer: Det er nødvendigt, at jeg endnu fremsætter en kort Bemærkning med Hensyn til, hvad jeg før yttrede om Indholdet af Lovforslagets § 9. Den høitærede Finansminister har nemlig forstaaet mig saaledes, som om jeg havde sagt, at der forelaa en Misbilligelse fra Rigsdagens Side af, at en Minister havde tilbeelt Embedsmænd, som vare lønnede af de saakaldte samlede Summer, Sædomstillæg beregnet procentviis af deres Lønninger. Dette berøer imidlertid paa en Misforstaaelse; det har jeg paa ingen Maade sagt. Dvertimod; hvad jeg har tilladt mig at udvikle, er kun dette, at Rigsdagen ubetinget har studt det Spørgsmaal fra sig som Noget, der var den uvedkommende, hvorledes den paaagjældende Minister vilde benytte den Sum, der fremkom og stod til hans Raadighed ved Hjælp af en Deel af en samlet Sums Omsskrivning til Sæd. Naar der saaledes f. Ex. til en Expeditionssecretair — og det var dette Tilfælde, hvortil jeg før sigtede — af Ministeren er blevet opført foruden hans Lønning tillige et Tillæg efter Sædomsskrivning, saa har Rigsdagen i Conseqvents af sin omtalte Betragtning ubetinget strøjet dette Tillæg bort og lagt denne Deel af Tillæget efter Sædomsskrivning sammen med hele det Sædomsskrivningstillæg, som fremkom ved at omsskrive den løvbestemte Deel af den vedkommende samlede Sum til Sæd, overladende det til Ministeren saa at give paaagjældende enten en forholdsmaessig Deel deraf, procentviis beregnet, eller ogsaa en